

denne Lov forskjelligt Omfang i de forskjellige Dele af Landet. Der siges her, at visse Levnetsmidler, der forhandles, jevnlig skulle undersøges i Kjøbstæderne og Handelspladsene, men hvorsor skal det ikke ske overalt i Landet? (Th. Nielsen: Nei!) Ja, det ærede Medlem siger Nei, men jeg er nu af den Mening, at Høsterhandelen paa Landet trænger vel saa meget til Ettersyn som Handelen i Kjøbstæderne, og at der kan finde adskillige Forsalfstninger Sted mellem Kjøbmanden og Høsteren. Jeg tror, at, er der noget Sted, hvor Smaahandelen trives, er det netop hos Høsterne paa Landet, og hvis Folk noget Sted ere godtroende og ikke have Valget mellem forskjellige Handlende, turde det ogsaa være hos Høsterne paa Landet, saa jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at stille Forholdet anderledes det ene Sted end det andet. Det kan gjerne være, at det i det praktiske Liv kan stille sig saaledes, at der kan være Forskel med Hensyn til Undersøgelserne i Kjøbenhavn og Byerne paa den ene Side og Landet paa den anden Side, men jeg tror ikke, at der er Grund til her i Lovforslaget at stille Bestemmelserne ad. Jeg tror heller ikke, at der er Grund til at sige, at der skal være et bestemt Antal Undersøgere. Jeg antager, at det navnlig for Kjøbenhavn ikke er rigtigt at forlange een for hver 15,000 Indbyggere — for Byernes Vedkommende er det maaste mere tvivlsomt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at der er en anden Vej, man kunde gaa. Kjøbenhavn maa stilles for sig, det er klart; men hele det øvrige Land kunde stilles under een Kategori, og selve Lovforslaget viser hen til, hvorledes det kan ordnes, idet det bestemmer, at Fordelingen af Udgifterne skal ske i Kjøbstæderne og paa Landet efter Folketal, det vil sige efter Amtsraadsstredse, Kjøbstæderne indbefattede. Hvis man bestemmer, at i den Retning staar Amtsraadsstredsen som Enhed, uanset om der er flere eller færre eller kun een By i den, og at Assistenterne ansættes for Amtsraadsstredsen, altsaa til Benyttelse for de forskjellige Politimestre, forekommer det mig at være en naturlig Ordning, og saa havde man de samme Personer til at undersøge Forholdet i Byerne og paa Landet. Man vil ogsaa lettere derved komme til en Afgjørelse af, hvor stort Tallet skulde være, og naar man beholder Justitsministeren til sidste Instants ogsaa med Hensyn til Ansættelser og Lønningsforhold, saa at Justitsministeren kan afgjøre, at et saa eller saa stort Antal er fornødent, tror jeg, at der er givet, hvad man behøver, for at der virkelig kan komme et effektivt Tilfyn til Stede. Thi det er jeg enig med ærede Medlemmer i, at skal Loven ikke gjøre Skade, men Gavn, maa det Tilfyn, som her stables, være i Stand til at skride ind og gjennemføre sin Op-gave; men netop derfor er jeg bange for, at man ved at lægge for stor Vægt paa § 2 og ikke tilstrækkelig paa § 4, den grundige Undersøgelse,

kan komme ind i Noget, som ikke er heldigt. Vi kjende jo godt her til Lands privat kemiske Undersøgelser, navnlig af forskjellige Fabrikationer i Landbrugets Tjeneste. I de senere Aar har den kemiske Undersøgelse i høj Grad været benyttet af Landbruget og gjort dette stor Gavn, og det har væsentlig sin Grund i, at vi have haft det Held at have et Laboratorium, om hvis Troværdighed og Paalidelighed Alle ere enige. Det er saa troværdigt, at jeg f. Ex. har været med til at slutte en større Handel om Kunstgjødning fra England, hvor det vedkommende Firma gif ind paa, at hvad Steins Laboratorium anerkjendte for at være ret undersøgt, ogsaa skulde have Troværdighed for det. Men dette Forhold behøver naturligvis ikke at være evigt, og efter som Forholdene udvikle sig, kan det jo godt hende, at der ogsaa vil være Laboratorier, der paatage sig at arbejde for Folk, der ville drive Gumbug eller deslige. Jeg vil ogsaa sige, at uagtet disse kemiske Undersøgelser have gjort Landbruget store Tjenester, have de dog givet Anledning til nogen Gumbug, som ganske vist ikke kommer dette Laboratorium til Skade. Men lad os sætte det Tilfælde, at en Kjøbmand lader en Varefort undersøge f. Ex. Napstager eller en Gjødningsfort i et Laboratorium, og han indfører en Ladning deraf og indrykker en Bekjendtgørelse om, at Varerne ere kemisk analyserede, i Bladene, men senere faaer han 9 Ladninger deraf og henholder sig stadig til den samme Bekjendtgørelse, uanset om de ere analyserede eller ikke. Paa samme Maade vil det efter nærværende Lovforslag kunne gaa med Varer, som undersøges og befundes at være uskadelige. Ingen kan jo forhindre, at vedkommende Kjøbmand, hvis Varer ere bleve undersøgte, bekjendtgjør Resultatet, at Varerne ere gode, og at han bliver ved at lade denne Bekjendtgørelse indrykke, indtil en ny Undersøgelse maaste viser, at de ikke længer ere gode. Den foreløbige Undersøgelse kan have Fare, naar den udvides, men naar man bliver staaende ved den elementære Undersøgelse, hvortil der ikke fordrer nogen eenlig Sagkundskab. Skal jeg erkjende, at det kan virke nyttigt og være berettiget. Til at udtage Vareprøver og deslige behøver man ikke nogen særlig f. gjindig Mand, og hvem er det ogsaa, man nærmest vil faae dertil? Det er fallerede Kjøbmand og Handelsbetjente uden Anbringelse, og det er efter min Mening et Spørgsmaal, om det vil være rigtigt at faae den Slags Folk til at foretage Undersøgelserne, hellere maatte man søge at faae Betjente, ansatte under Politiet, for hvem det ikke vil være vanskeligt efterhaanden at naae op til at kunne paatage sig et saadant Overb.

Kjødet har jo en særlig Paragraf i denne Lov, og det, som oprindeligt var foreslaaet, er jo opgivet. Jeg vil nu sige, at jeg vilde have fundet ønskeligt, om man havde ladet det oprindeligt foreslaaede blive staaende; men jeg erkjen-